

Врахмани и ученицы, вси ведноразгнѣвено искаха да ся карать съ Доктора; но великій свещенникъ Загренаатскій укроти смущеніе то, като держеше руцѣ те си, и казуваше съ прясень гласъ: „ Врахмане те не ся прищирать, като Европейскыте Докторы.” Тогда стана и си отиде като ся славословеше отъ всячкото собраніе, конто мамряха явно противу Доктора, и му струваха зло негли, ако не ея бояха всемогуществото на Англичане те въ околъ Ганга мѣстата. Като Докторъ ать излѣзе отъ сала та, введитель ать му рече: „ Пречестный нашъ отецъ, щеше да заповѣда да ти пренесеме, споредъ обычая, шербетъ малаваера и ароматны; но ты го огорчи. — Азъ требаше да ся оскорбѣя, отговори Докторъ ать, защо самъ сторилъ толкова напраздны трудове. Но що ниа, моля, вашій началникъ, да ся окаива — Како! рече введитель ать, ты искашъ да ся припирашъ съ него! Не знаешъ ли какъ оиъ е пророкъ Индійскій, и думите му са зарн на знаніе и на мудрость? — никогда не быхъ мыслилъ това рече Докторъ ать като вземаше хлена та, обуча та и канела та.” Время то бѣ облачно, и ноцъ та приближаваше. Потражи убо Англичавинъ ать да